

SWEA[®]

COLOSSEUM

SWEA ROM I PERTH

Allt du vill veta
om världsmötet

SWEA International, Inc

Grundare

och ordförande emeritus Agneta Nilsson

founder(at)swea.org

Styrelse:

Ordförande Christina Hallmert
Vice ordförande Pia Wennerth
Regionordförande VAME Ia Dúbois
Regionordförande MAME Anna Bergström
Regionordförande OAME Cecilia Browning
Regionordförande VEMA Christa Alfredsson
Regionordförande MEMA Eva Gram Toft
Regionordförande OEMA Birgitta Koniali
Regionordförande ASIEN Anna Centerman

E post
president(at)swea.org
vicepresident(at)swea.org
vame(at)swea.org
mame(at)swea.org
oame(at)swea.org
vema(at)swea.org
mema(at)swea.org
oema(at)swea.org
asiens(at)swea.org

Övriga Befattningar:

Sekreterare Sofia Solfors
Skattmästare Pernille Nordström
Fd ordförande Margaret Sikkens Ahlquist
Juridisk rådgivare Gita Paterson
Fondförvaltare Kerstin Eriksson-Splawn
Administrativ chef Katri Olander Serenius
Administrativ assistent Anette Lemmel
Webbredaktör Vicki Almstrum
Redaktörer Ginga Sewerin-Olsson
SWEA-Nytt Margaretta Simpson
Redaktör Forum Elsa Maréchal
Annonsansvarig Katri Olander Serenius

secretary(at)swea.org
treasurer(at)swea.org
pastpresident(at)swea.org
office(at)swea.org
fundmanager@swea.org
adminchef(at)swea.org
office(at)swea.org
webmaster(at)swea.org
sweanytt(at)swea.org
sweanytt(at)swea.org
editor(at)swea.org
advertising(at)swea.org

SWEA Lokalavdelningar:

REGION VÄSTRA AMERIKAS (VAME)

Arizona Carin Norlund
Hawaii Malin Linn
Las Vegas Lena Walther
Los Angeles Cornelia Gibrand
Orange County Annette Åsberg
Portland Tina Kreft-Tengblad
San Diego Britta Armstrong
San Francisco Birgitta Hilleberg
Santa Barbara Mami-Ann Henry
Seattle Linda Ström
Vancouver Rebecca Keckman vancouver

arizona(at)swea.org
hawaii(at)swea.org
lasvegas(at)swea.org
losangeles(at)swea.org
orangecounty(at)swea.org
portland(at)swea.org
sandiego(at)swea.org
sanfrancisco(at)swea.org
santabarbara(at)swea.org
seattle(at)swea.org
(at)swea.org

REGION MELLERSTA AMERIKAS (MAME)

Austin Hanna Arnby Wedin
Chicago Ingela Pihl
Dallas Catarina Lindström
Denver Anna Hallen
Florida, South Susanna Grubb
Houston Ann Christine Lerner
Michigan Cecilia Astemo-Williams
Minnesota Carina Plotnick
Toronto Ulrika Palm

austin(at)swea.org
chicago(at)swea.org
dallas(at)swea.org
denver(at)swea.org
florida(at)swea.org
houston(at)swea.org
michigan(at)swea.org
minnesota(at)swea.org
toronto(at)swea.org

REGION ÖSTRA AMERIKAS (OAME)

Atlanta Lisbeth Boli
Boston Lena Saetre-Grant
New Jersey Camilla Trier Mörch
New York Lisa Laskaridis Sarmiento
North Carolina Madelene Trolle
Philadelphia Monica Edqvist-Johansson
Virginia Beach Charlotte Bjuve
Washington DC Kate Novak

atlanta(at)swea.org
boston(at)swea.org
newjersey(at)swea.org
newyork(at)swea.org
northcarolina(at)swea.org
philadelphia(at)swea.org
virginiaeach(at)swea.org
washingtondc(at)swea.org

REGION VÄSTRA EMA (VEMA)

Barcelona Agnetha Hesselius
Costa Blanca Mona Trygg
Göteborg Erika Tiefensee
Holland Eva Kars
Irland Linda Sahlin McConnell
Lissabon Mita Zell
London Karin Högman
Mallorca Britt Marie Batle
Marbella Eva Roman
Oslo Katarina Silfverskiöld

barcelona(at)swea.org
costablanca(at)swea.org
goteborg(at)swea.org
holland(at)swea.org
ireland(at)swea.org
lissabon(at)swea.org
london(at)swea.org
mallorca(at)swea.org
marbella(at)swea.org
oslo(at)swea.org

REGION MELLERSTA EMA (MEMA)

Belgium Annika Fondell
Berlin Anna Oels Lindell
Israel Gunilla Minzari
Köln/Bonn Margareta Nilsson
Luxemburg Petra Cato
Malmö Cecilia Wettstam
Milano Maria Rönnqvist
Paris Helene Mjörndal
Rimini Desirée Forni
Rivieran Johanna Tunhammar
Rom Anna Grind
Örestad Maj-Lis Lindberg Pålsson

belgium(at)swea.org
berlin(at)swea.org
israel(at)swea.org
kolnbonn(at)swea.org
luxemburg(at)swea.org
malmö(at)swea.org
milano(at)swea.org
paris(at)swea.org
rimini(at)swea.org
rivieran(at)swea.org
rom(at)swea.org
orestad(at)swea.org

REGION ÖSTRA EMA (OEMA)

Athens Anette Ryden
Basel Yana Toth Lindén
Budapest Christina Linnér
Genève Sengal Günes
Istanbul Maria Svedenhov
Mellanöstern Milada Rikardson
Moskva Helena Ozols
München Britta Hesse
Stockholm Monika Eiborn
Västerås Roma Bratt
Wien Marie-Louise Mägerle-Axelsson
Zürich zurich(at)swea.org

athens(at)swea.org
basel(at)swea.org
budapest(at)swea.org
geneve(at)swea.org
istanbul(at)swea.org
mellanostern(at)swea.org
moskva(at)swea.org
munchen(at)swea.org
stockholm(at)swea.org
vasteras(at)swea.org
wien(at)swea.org
zurich(at)swea.org

REGION ASIEN

Bangkok Simone Westergård
Beijing Susanne Larsson
Hong Kong Tina Täck
Japan Sophia Bylesjö
Kuala Lumpur Pia Ridström
Melbourne Maria Stevenberg
Perth Sofia Martin
Seoul Ann Michel
Singapore Eveline Sidenwall

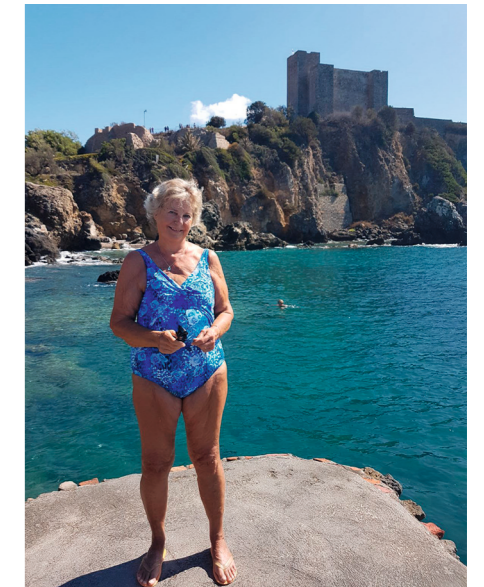
bangkok(at)swea.org
beijing(at)swea.org
hongkong(at)swea.org
japan(at)swea.org
kualalumpur(at)swea.org
melbourne(at)swea.org
perth(at)swea.org
seoul(at)swea.org
singapore(at)swea.org

EMA= Europa, Mellanöstern, Afrika
Amerikas=Nord-, Mellan- och Sydamerika

SWEA International Inc, P.O. Box 4128
Fort Lauderdale, FL 33338 USA
office@swea.org, www.swea.org

SWEA i ett nötskal

SWEA är ett GLOBALT NÄTVERK med 7500 svensktalande kvinnor i ett 70-tal avdelningar och ett 30-tal länder. SWEA är den största Sverigefrämjande organisationen utanför Sverige och vårt syfte är att främja det svenska språket samt sprida svensk kultur och tradition. SWEA ger donationer och delar ut stipendier för nära två miljoner kronor per år. SWEA är en icke vinstdrivande ideell organisation som erbjuder ett personligt kontaktnät samt ett starkt socialt stöd för den svenska industrin utomlands. SWEA representeras på många platser i världen och spelar en viktig roll i svenska Utrikesdepartementets krisberedskapsplan. SWEA startades i Los Angeles 1979 av Agneta Nilsson. För ytterligare information se: www.swea.org

Innehåll

- 4 Hej SWEA Rom
- 5 Kära swear
- 6 Programpunkter
- 10 Anna Grind Resedagbok
- 13 Nya swear
- 16 Anna Karin Månsson
- 19 Stipendiaten 2017
- 20 Elisa
- 22 Bagno delle donne
- 24 Ulli Mören
- 25 Bibliotekarien
- 26 Malin Agn bilkörning
- 27 Per Edler

Hej SWEA Rom!

Ett nytt nummer av Colosseum är klart, nummer två 2017. Det är dags för Glöggfest på Svenska Institutet, IKEA Anagnina har även i år kunnat sponsra SWEA Rom med glögg och pepparkakor, Svenska Kyrkans julmarknad har just varit, det doftar pepparkakor och lussekatter i varje vrå. Adventsljusstakarna lyser i våra fönster och förhoppningsvis har vi snart några lediga dagar tillsammans med vänner och familj att njuta av.

Vårt omslag är inte juligt på någotvis, istället har vi valt en bild där Anna Grind och Christina Hallmert står med bara fötter i sanden på en sommarstrand. I Perth är det ju faktiskt sommar just nu, så långt från den svenska julstämningen man kan tänka sig både geografiskt och årstidsmässigt. Vi får läsa mycket om världsmötet i detta numret, också om utflykterna under dagarna i Perth samt om Anna Karin Månssons efterresa. Vi har dessutom med ett recept från Australien, allt för att sprida vidare den energi som infinner sig när Sweor möter upp på en plats i någon del av världen, också till er som inte var med i Australien.. Ann-Marie Kjellander skriver om ett dambad i Toscana och Ulli Mören funderar kring begreppet hemhörighet. Jag hoppas att ni får en trivsamt lästund och en vilsam jul. Jag önskar också att vi kan sprida vidare lite

mer omtanke och glädje i världen, ungefär som de tindrande julljusstakarna just nu sprider ljus i våra fönster. Så att de som inte har tillgång en varm och ombonad läsoffa eller till vårt rika julstämingsarkiv, både i bilder och i dofter, i sagor och i sägner, samt i sånger, att de också kan förnimma att det finns hopp och glädje i världen.

Maria Enqvist
Redaktör Colosseum

Omslag: Anna-Karin Månsson

Styrelse SWEA Rom

- Ordförande:**
Anna Grind
- Vice ordförande, Sektererare:**
Anna-Karin Månsson
- Medlemsansvarig:**
Maria Mellgren
- Webbansvarig:**
Suzanne Tollin
- Kassör:**
Annika Andersson
- Informationsansvarig:**
Malin Agn
- Programansvarig:**
Margaretha Arnesson
Josefin Persson
Malin Agn och Agneta Söderström
- Annonsansvarig:**
Eva Bruce Vettese
- Redaktör:**
Maria Enqvist

SWEA Colosseum

SWEA Colosseum ges ut två gånger om året av SWEA - Swedish Woman's Educational Association International - Rome Chapter

Manusstopp nr 2 Årgång 24
29 oktober 2017

Ansvarig utgivare:
Anna Grind
swearom@gmail.com

Redaktion:
Maria Enqvist
Marianne Kinn
Ulli Mören

Layout:
Annika Lübbe, Berlin

Tryck:
Tipografia De Biasi, Roma

SWEA Rom info:
swea_rom@yahoo.it
www.swea.org/rom

KÄRA SWEOR

Jag är nyligen hemkommen från att för första gången ha deltagit i ett SWEA Världsmöte och det är många känslor som bubblar inom mig efter dessa fem intensiva dagar på andra sidan jordklotet tillsammans med Sweor från hela världen. Det som jag framförallt känner är stolthet över att ha fått äran att representera Rom i Perth som avdelningsordförande samt inspiration och glädje över att vara del av en så stor och strukturerad organisation som SWEA är. Världsmötet var mycket välplanerat, VM-kommittén i Perth har gjort ett otroligt bra jobb tillsammans med Christina Hallmert och den internationella styrelsen: jag är verkligen imponerad av resultatet!

Jag känner glädje över att vår organisation finns och det är först efter att ha deltagit i ett VM som jag verkligen förstår värdet av det globala nätverk som SWEA är och vikten av att denna förening existerar för det stora antal svenska kvinnor som bor över hela världen.

Jag känner också stark inspiration till att göra mer för vår avdelning, att utveckla den och samarbeta med andra avdelningar samt att förmedla den med ord svårbeskrivliga, upplevelse som ett världsmöte är till alla medlemmar. Det har varit intressant att få ta del av vad avdelningar runt om jordklotet gör, deras situation samt hur de tänker och planerar framåt.

Alla Sweor som jag kommit i kontakt med under mötet, och det har varit allt från en högt uppsatt chef för ett mångmiljonföretag, en Swea som nyligen gått i pension eller en alldeles nybliven medlem, till en annan Swea som sprudlar av idéer, alla har de bidragit med värdefulla tankar och kommentarer och jag har lärt mig något av var och en. Det som verkligen genomsyrat dessa inspirerande dagar i Perth är en otroligt stark positivitet och vilja att gå framtiden till mötes.

Min uppfattning är att SWEA som organisation är mycket medveten om nuet och hur

föreningen ser ut och det är lite av en utmaning att gå framtiden till mötes. Det har diskuterats mycket kring hur framtiden ser ut och hur utveckling kan se ut för SWEA. På både mindre och större skala sker en naturlig utveckling av SWEA och detta tack vare den kompetens och det engagemang som finns inom föreningen, både i styrelser, kommittéer och bland medlemmar. Detta sker med en stark övertygelse om SWEAs grundvärden och de grundpelare som vi står på – Global kompetens, Världsvänskap och Lokalt stöd. Jag rekom-

menderar alla medlemmar med hela mitt hjärta att ta del av ett regionmöte eller världsmöte vid möjlighet. Nu har vi i Rom dessutom en väldigt fördel inför nästa år då MEMAs regionmöte kommer att gå av stapeln i Milano! Jag ser mycket fram emot det och hoppas på att åka dit tillsammans med en stor grupp Rom-Sweor. Inför den kommande julen passar jag också på att önska alla medlemmar och deras familjer en riktigt God Jul och ett gott nytt år!

Anna Grind

Föredrag

Text och Bild: SWEA Styrelse

Den 31 maj träffades vi på Lukasgården och lyssnade till ett informellt föredrag om situationen för immigranter som färdas över Medelhavet, en enklare middag serverades under föredraget.

Race for the Cure

Fint väder, trevligt sällskap och motion! Den 21 maj deltog SWEA Rom i Race for the Cure, tack till alla deltagare, fotografer och flaggbärare ert stöd är oundgängligt.

Nationaldagen

Den 6 juni firade vi Nationaldagen tillsammans med Svenska Kyrkan i Rom, Christina Kvist från Sveriges Ambassad höll tal och vi fick vacker sång från en gästande kör och sedan jordgubbar såklart.

Sommarfest

Den årliga sommarfesten gick av stapeln den 10 juni på Ristoro Casale del Fiscale med ett trettiotal Sweor, Svennar och barn närvarande. En händelserik dag med tipspromenad, lunch, fem-kampslekar och utdelning av vår tidning Colosseum.

Vandring

Den 14 maj 2017 guidade Eva Cicoletti Malmberg i vackra Parco degli Acquadotti i södra Rom. 19 Sweor och 2 svennar deltog i promenaden genom den fantastiska parken, vi fick lära oss massor om akvedukterna under vandringen.

Be Nordic

Den 5 & 6 maj 2017 hjälpte SWEA Rom till under Be Nordic festivalen som gick av stapeln i villa Borghese där den nordiska filmfestivalen också pågick. Vi band blomsterkransar och träffade mycket trevliga människor som alla var intresserade av svensk kultur och svenska traditioner!

Filmkväll

26 glada biobesökare såg "La Strada" under SWEA Roms filmkväll. Ett varmt tack till Peter Loewe för fin introduktion och för att vi fick se filmen i Stampa Esteras fina biograf.

Kräftskiva

SWEA Roms kräfte-skiva gick av stapeln den 15 augusti. Vi var ett trettio-tal Sweor och Swennar som njöt av goda kräfteor som IKEA Anagnina generöst sponsrat med. Vilket party det blev, fantastiskt roligt, som vanligt på Lukasgården tillsammans med Svenska Kyrkan i Rom.

Domus Romane

Lördagen den 23 september var vi sju morgonpigga sweor som samlades vid Traianuskolonnen strax före klockan tio för att tillsammans besöka museet Domus Romane di Palazzo Valentini.

Zumba

Varmt, svettigt, tyst och alldeles, alldeles underbart! Ett stort tack till vår fantastiska ordförande, Anna Grind, som mitt i förberedelserna inför världsmötet i Perth fick upp oss från sofflocket och körde ett superkul pass i Silent Zumba i Villa Borghese.

Capofarfa

Första dagen för säsongen då olivoljepressarna var igång stod SWEA Rom redo för guidning på Capofarfa, en olivgård en timmes bilresa nordost om Rom. Vi hade en helt underbar dag med två timmars guidning, en riktigt god och mycket riklig lunch med provsmakning av de lokala oljorna.

Skrattyoga

Ha ha haha!! Nu mår SWEA väldigt bra, vi har lärt oss att skratta som musslor, tyst, högt, andandes ut, andandes in. Tills vi blev trötta, lite ömma och väldigt, väldigt glada! Tack Ann-Marie Kjellander och Alessandro för att ni öppnade nya dörrar till välbefinnande.

Middag med nya Sweor

Nya medlemmar hälsas välkomna på Evas härliga kvarterskrog Blå Kongo. Hög ljudnivå, glada skratt och ett stort HEJ till er Sweor som inte var där.

RESEDAGBOK FRÅN PERTH

Text och bild Anna Grind

Dag 1

Resan startade från Rom, Fiumicino med stopp i Abu Dhabi och det var med nyfikenhet och förväntan som jag påbörjade min färd mot mitt första SWEA världsmöte. Jag kom fram till Perth på en onsdagseftermiddag och kände mig inte direkt kristallklar i huvudet efter den långa resan. På planet till Perth hade jag också träffat Helene Mjörndal, AO i Paris samt Anna Spjut, vice AO Milano, båda naturligtvis på resande fot av samma anledning som jag. För att känna på stadens puls (och för att vänja mig vid sex timmars tidsskillnad) gick jag en liten promenad på eftermiddagen. Jag upptäckte stadskärnan med skyskrapor som delar utrymme med hus i engelsk stil samt en mycket fin gång- eller cykelväg längs med vattnet. Jag fick uppfattningen att staden är mycket tillgänglig till fots. Perth ligger mycket nära vattnet och floden Margaret River där man kan se ståtliga svarta svanar.

Det som kändes mycket annorlunda, mot vad vi är vana vid i Rom, var att kl. 17:00 var alla affärer redan stängda. På kvällen hade jag stämt middagsträff med Anna från Milano, Margaretha från Köln och Helene från Paris. På kvällskvisten kom också vår vice ordförande, Anna-Karin, fram och slöt sig till sällskapet. Det blev dock en tidig kväll, då alla led lite av jet lag och följande dag hade vi ett fullspäckt schema.

Dag 2

Den första kontakten med organisationen av världsmötet blev den dagsutflykt som jag tillsammans med ett glatt gäng Sweor åkte på. Det kändes genast att allting var mycket välordnat och planerat in i minsta detalj. Med på utflykten var bl.a. Pia Lassmann Menniti, en energisk och härlig

Blandad bebyggelse i Perth

Rom Swea med mycket erfarenhet av både världsmöten och SWEA som organisation. Att få ta del av hennes äventyr är alltid spännande och givande. För närvarande sitter hon i produktkommittén och godkänner och koordinerar de produkter som avdelningarna tar fram till försäljning. Dagens utflykt började med ett besök på Caversham Wildlife Park där vi fick chansen att mata känguruer, klappa koalor och wombats samt se hur ett får klipps. Det var en mycket varm och solig dag och djuren var tillgängliga för att vara med på kort. Trots att man fick komma mycket nära de tama känguruerna, tyckte jag personligen att det var häftigare att se de vilda känguruer som befann sig längs med vägen, när vi åkte till parken.

Efter djurparken bar det av till en vingård för vinprovning och lunch. Sandalford hette den och de producerar viner som har vunnit många priser. De viner som vi fick

prova var mycket annorlunda jämfört med de viner vi är vana vid i Italien. Smaken är så klart personlig, men jag måste nog ändå säga att jag tycker att vi är mycket bortsökta med goda viner i Italien. Det var mycket roligt att få prova annorlunda viner, men enligt min personliga smak var det vin gjort på Semillon Sauvignon Blanc som var det populäraste vinet, lite för syrligt. Efter en mycket god lunch utomhus med utsikt över vinrankorna, var det dags att återvända till stadskärnan. Vi skulle förbereda oss för välkomstminglet, som gick av stapeln på det hotell som mötet skulle hållas på, Pan Pacific. Det var första gången som alla var tillsammans och energin (och ljudnivån) var mycket hög! Vi välkomnades av Christina Hallmert (jag är otroligt stolt över att vår proffsiga Internationella ordförande hör hemma i Rom) och VM-gruppen och kvällen bjöd också på sång från en aboriginisk kvinna.

Dag 3

Jag var uppe i ottan för att ta del av MEMA-regionens möte. Alla regioner hade sina möten i separata rum och i vår region ingår Milano, Rimini, Paris, Luxemburg, Berlin, Köln/Bonn, Frankfurt, Israel, Örestad, Malmö, Rivieran & Belgien. I MEMA gick vi igenom vad som är de olika avdelningarnas styrka och vad man står inför för utmaningar och hade sedan diskussioner kring detta. Det fanns mycket bra idéer och teman att spinna vidare på. Känslan när vi avslutade dagen var att vi gärna hade haft mer tid för att ytterligare kunna fördjupa oss i ämnena och samarbeta över landsgränserna för ett starkare samarbete.

På kvällen bar det av till Perth's yachtklubb och det var en mycket vacker kväll. Minnet av omgivningen med utsikten över Perth's skyline och den hänförande solnedgången med fantastiska färgnyanser kommer jag att leva länge på. Man fick dra en lapp ur en hatt för bordsplacering och detta ledde ju givetvis till att man fick en chans att prata och lära känna nya personer och därmed nya avdelningar. Vi fick mycket god mat och kvällen genomtyrades återigen av glädje och positivitet. Kvällen avslutades med lite spontandans innan bussen gick tillbaka till hotellet.

Solnedgång på Perth's Yacht Club

Dag 4

The big day – världsmötet gick av stapeln. Detta möte öppnades med hög energi och överraskande zumba, som framfördes av den internationella styrelsen med lite support från yours truly... det var otroligt lyckat!

Temat under dagen var kreativ kompetens och talarna lyckades att engagera och motivera alla deltagare. Det var en fantastisk dag där Christina Hallmert höll i trådarna på ett otroligt proffsigt sätt. Talarna var:

- Barbro Osher, generalkonsul och filantrop inom svensk kultur. En färgstark kvinna som bor i San Francisco och brinner för svensk kultur.
- Lisa Lindström, VD för designbyrå Doberman med kontor i Stockholm och New York. Lisas envishet och nyfikenhet har lett fram till att hon alltid säger JA till nya initiativ. Hennes ledord är "Give it back" och "Samskapa i din organisation". Hennes ledarskap är bevisat effektivt (både genom ekonomiska resultat, internationellt erkännande och prisutdelningar) och innebär att alla intressenter är involverade i skapandet. Lite rolig kuriosita är att Lisa är en barndomsvän till vår f.d. ordförande Margot Björck.

MEMA-regionens möte

- Teresia Fors, vice VD inom Marketing & Communication för Volvo AU. Vi fick ta del av hennes professionella resa till hennes nuvarande position och för henne handlar livet om lärande. Vidare talade hon om Volvos projekt med att utbilda barn inom trafiksäkerhet: "Stanna, titta, vinka". Det är ett världsomspännande projekt och på Volvos hemsida kan man läsa mer och ladda hem utbildningsmaterial.
- Ursula Hultqvist, marknadschef för YMCA i Silicon Valley och även initiativtagare till SWEA Professional. Ursula presenterade aktiviteter man har genomfört runt om i världen (exempelvis företagsbesök, coach/mentorskap, after work). SWEA Professional ser olika ut beroende på medlemmarnas intressen och behov.
- Linda Ström, BUS-ansvarig för kartläggningsprojektet om svenska barns språkvanor. Undersökningen är klar och resultat kommer att presenteras för medlemmarna.

Det var solklart att alla behandlade ämnen var helt rätt i tiden för SWEA:s framtida utveckling och alla deltagare var mycket engagerade. På kvällen var det festafton på anrika Queen Elizabeth Ballroom på Government House och alla var mycket fint upplådda

Världsmötet

kvällen till ära. Underhållningen bestod av charleston, burlesque och starka Adolf som fick allas vår Christina att flyga! Än en gång ny bordsplacering och nya möjligheter att få lära känna andra Sweor närmare. Det var en otroligt lyckad kväll även detta och jag vill verkligen framföra mina komplimanger till SWEA Perth och organisationen av världsmötet.

Dag 5

SWEA mötet var över och det var dags för ännu en dagsutflykt. Denna gång åkte vi till hamnstaden Fremantle och besökte också det fängelse som var i funktion där ända till 1991 och som verkligen inte var någon semester för fångarna. Vi åkte sedan till stranden där vi fick lunch med utsikt över den Indiska oceanen, som vi sedan kunde doppa fötterna i. Som tur var fanns det inga hajar i närheten, men tyvärr var det dåligt med surfare också... De är tydligen på plats tidigare på morgonen. När vi varit i Fremantle åkte vi tillbaka till Perth och till Kings Park, som är en mycket stor park i anknötning till staden. Där finns en botanisk trädgård, ett 700 år gammalt träd, ett krigsmonument och många färgglada papegojor. Vi fick gå en promenad med en aboriginisk kvinna som berättade för oss om deras kultur och hur de gjorde för att överleva i bush-marken.

Besök i Freemantle's fängelse

Det var mycket intressant att höra om vad som hänt deras folk och att de, när missionärerna kom, inte fick utöva sin kultur och att de höll på att gå under som civilisation. Idag jobbar man mycket med att bevara och erkänna aboriginerna samt deras rättigheter och traditioner, men vägen till en total integration är lång.

Dag 6

Min resa avslutades med en morgon av souvenir-shopping, framförallt till barnen hemma, och sedan bar det av

Christina Hallmert

Botanisk trädgård King's Park

till flygplatsen för en lång hemresa. Väl framme i Rom tänkte jag tillbaka på de underbara dagarna i Perth och att den härliga känslan av inspiration och vilja att jobba med och utveckla vår avdelning är mycket svår att beskriva. Men det är en känsla som satt sig väldigt hårt och som jag kommer att jobba på att omsätta i handling!

NYA SWEOR

Anna English

Anna bor på Via Panama, vid Villa Ada sedan i april och kommer från Linköping. Hon kom till Rom pga hennes mans jobb. Anna har jobbat som management konsult i Sverige och USA, men även med utveckling i Angola och i Uganda. Nu söker jag spännande utmaningar här! Vad har du för hobbies? Resa, åka skidor, coacha fotboll Vilken är din favoritrestaurang i Rom? Ercoli på Viale Parioli Vilket är ditt favoritpromenadstråk i Rom? Varenda lite mysig gata och gränd :) Vilken är din favoritutflykt i Italien? Oj, finns så många, men Toscana runt Siena är fint! Jag hoppas att träffa trevliga svenskor och hålla svenska språket och traditioner vid liv genom att gå med i SWEA.

Annette Landen

Annette Landen bor på Svenska institutet, Via Omero 14 och kommer från Lund Annette har varit i Rom under många år under längre eller kortare perioder, kom nu senast i slutet av augusti eftersom min man är vicedirektör vid Svenska institutet i Rom. Hon är forskare och redaktör och arbetar just nu parallellt med flera bokprojekt. Annette har ust ingen tid för hobbies! Men arbetar annars gärna i vår trädgård i Lund. Vilken är din favoritrestaurang i Rom? För närvarande ännu ingen favoritrestaurang i Rom, och besöker egentligen hellre restauranger på mindre orter utanför stan. Besökte tidigare i höst ett trevligt ställe i Bomarzo, Piccolo Mondo. Vilket är ditt favoritpromenadstråk i Rom? Villa Borghese Vilken är din favoritutflykt i Italien? Väldigt många favoriter, men Pienza är en av de främsta. Vad förväntar du dig av SWEA? Få kontakt med Sweor som bor i Rom, och gärna göra utflykter med dem. Och jag har redan träffat många trevliga Sweor! Utflykten till Capofarfa var mycket fin och givande.

Nya SWEOR

Pia Marie Nilsson

Marie Nilsson bor i Boccea norr om Rom, hon kommer från Tyresö och flyttade till Rom September 1996 pga av kärleken. Pia Marie är frilansande operasångerska o undervisar i sång. Hennes hobby är hennes musik. Hon har ingen favoritrestaurang- det finns för många att välja på och promenerar helst i Trastevere utan turister. Pia Maries bästa SWEA programpunkt skulle vara Castelli Romani på vinprovning och keramikverkstaden.

Sara Palombieri

Sara Palombieri bor i Parioli kommer från Värmland Hur länge har du varit i Rom? Jag är född i Rom och arbetar som advokat. Sport, konst, bio och resor är Saras hobbies. Osteria dell Antiquario vid Piazza San Simeone är hennes favorestaurang och hon promenerar helst i Villa Borghese. La Costiera Amalfitana är semesterfavoriten. SWEA är bäst när vi ordnar fest och utflykter.

Ann Larås

Ann Larås är från Velabro Stockholm men är uppvuxen i Kalmar och Gävle har nu bott i Rom i 2,5 år Hon älskar staden, landet, naturen och ljuset. Ann är arrangör av trädgårdsresor, mat och resor med guldkant. Hon gillar bäst trädgård, resor, arkitektur, vin och mat. Hennes favoritställe i Rom är Trattoria da Teo i Trastevere Hon promenerar helst i Villa Borghese och skulle gärna åka med en napolitansk /svensk guide till Neapel som hon aldrig har förstått - var finns skönheten?. Kan inte SWEA ordna en matlagningskurs?

Suzanne Tollin

Suzanne Tollin bor i kvarteret Flaminio, hon kommer från Tyresö men är uppvuxen i Nässjö. Hur länge har du varit i Rom? sedan augusti 2017 Jag kom hit som medföljande till min man som är militär och stationerad här. Suzanne arbetar som Logistic coordinator. Vad har du för hobbies? resor och båtliv. Vilken är din favoritrestaurang i Rom? Arancia Blu - vegetarisk pärla i Flaminio. Vilket är ditt favoritpromenadstråk i Rom? Villa Borghese. Vilken är din favoritutflykt i Italien? Puglia.

Ahnna Gudmunds

Vad heter du? Ahnna Gudmunds Var i Rom bor du? Monte Verde Var i Sverige kommer du ifrån? Ursprungligen från Borlänge, nu är "hemma" Stockholm, Hur länge har du varit i Rom? Sen juni 2013 Varför kom du till Rom? Flyttade från Nairobi till Rom pga jobb Vad arbetar du med? World Food Programme, koordinator för projektet Virtual Farmers Market Vad har du för hobbies? Löpa, läsa och ny teknik Vilken är din favoritrestaurang i Rom? Glass "restaurangen" i vårt kvarter "Familia Cremeria Artigianale", Vilket är ditt favoritpromenadstråk i Rom? Villa Pamphilli Vilken är din favoritutflykt i Italien? Överallt där man kan promenera i naturen Vad skulle du vilja att SWEA gjorde för programpunkt (utflykt, besök, fest etc) Julgransplundring

VÄRLDSMÖTETS EFTERRESA

Ett oförglömligt minne

text och bild: Anna-Karin Månsson

74 glada Sweor på Meelup Beach

Efter intensiva, lärorika och inspirerande mötesdagar i Perth, fylldes 2 bussar med 74 glada kvinnor för att åka ner mot Margaret River. Våra guider Perth-Sweorna Ann-Marie och Elisabeth hade ordnat ett spännande program för de kommande 4 dagarna. Resebolaget Cannaway tog hand om transporterna och under resan berättade chauffören om ställena vi passerade och om Västra Australien, vilket var mycket uppskattat.

Första stoppet på väg ner till Bunker Bay där vårt hotell låg var på Wise Winery för vinprovning med efterföljande lunch. Vingården låg uppe på en höjd och bakom vinrankorna kunde man se havet vid horisonten. Senare på eftermiddagen checkade vi in på Pullman Resort och många av oss gav sig ner till havet för en promenad eller dopp i Indiska oceanens turkosa vatten. Kvällen avslutades med två-rätters-middag på hotellet och stämningen

var på topp, ett konstant sorl av prat och skratt. Ett glatt smatter som bara kunde tystas av Elisabeths busvisslingar, då morgondagens program presenterades.

Dag 2 efter frukost körde bussarna oss till Dunsborough där vi gick en 4 kilometer lång promenad längs med Indiska Oceanen. Vi promenerade genom otroligt vacker natur och såg bland annat en vitbukig havsörn och dvärgpingviner. Målet var

Vy över Indiska Oceanen från Meelup Beach

Ett Karriträd, det kan bli nästan 90 m högt!

Meelup beach där bussarna väntade för att ta oss vidare till Beer Farm för lunch. Nachos, kycklingvingar, pommes frites och sallad stod på menyn. Allt gjort på egna råvaror eller från närliggande gårdar. Till maten serverades 3 sorters öl och cider, alla tillverkade på gården. Mätta och belåtna åkte vi vidare till byn Margaret River där det fanns tid för shopping och fika. På väg tillbaka till hotellet stannade vi till vid Boranup Forest Lookout, en fin urskog med gigantiska Karriträd. Det är den tredje högsta trädarten i världen och träden kan bli upp till 90 meter höga. Det var en mäktig syn.

På kvällen samlades vi i lobbyn för att gemensamt promenera längs stranden till närliggande Bunkers Bay Beach House där vi välkomnades med en aboriginsk kulturafton av The Warden Group som underhöll med ritualer och dans. I bakgrunden hördes vågorna rulla in mot stranden. När kvällen blev kyligare gick vi in och avnjöt middagen. Nya bekanskap knöts och erfarenheter delades - det var inte bara föreläsningarna under mötesdagarna som inspirerade mig,

men även alla dessa möten med kvinnor som lever helt olika liv runtom i världen men där den svenska bakgrunden gör gemenskapen så otroligt stark.

Dag tre var vi uppe tidigt i ottan för att åka ut på valsafari. Det var soligt och alldeles vindstilla. Naturaliste Charters tog oss ut på havet i två timmar och där fick vi se den ena knölvalen efter den andra samtidigt som killarna på båten berättade intressanta fakta om denna havets jätte. Visse ni att knölvalskalvar föds utan att själv kunna ta hand om sin andning så mamman hjälper till genom att ta dem upp till ytan första gången? Kalven kan vid födseln vara upp till 4-5 lång och väga ca 1 300 kg. Precis innan vi skulle svänga tillbaka mot land fick vi även se en blåval! Efter härliga timmar på havet var det dags för vinprovning på Leeuwin Estate där vi smakade goda viner medan vi stod mitt bland vingårdens konstsamling. Lunch äts på den underbara terrassen under livligt samspråk. Sen eftermiddag besökte vi Yallingup Galleries med lokala målningar och konstverk vilket var uppskattat av shoppingsugna Sweor. På väg tillbaka till

hotellet visade chauffören oss kängurus som sprang vilt längs vägen. Denna kväll blev det en trevlig och god bbq på hotellets terrass och många av oss satt kvar länge och njöt av den fina kvällen.

Följande morgon vaknade jag tidigt och tog en promenad längs stranden. Det blev ett dopp i havet innan en god frukost ute i solen. Vid 11-tiden lastades bussarna med väskor och ett glatt gäng för lunch och vinprovning på Capel Vale vingård innan det bar av tillbaka till Perth.

Det var dags att säga farväl till detta härliga gäng av Sweor until next time! För ja det kommer absolut bli fler världsmöten och resor för mig och jag hoppas att även ni har möjlighet och blir sugna på att hänga med!

STIPENDIATEN 2017

Bild: Alex, Annas pojkvän

En kväll i oktober fick vi träffa årets Swea stipendiat Anna Scaramellini på Svenska Institutet – en just plats för att lyssna på en stipendiat. Anna är en liten, smal, mörkhårig och supervital 22-åring och det var väldigt roligt att få lyssna på det hon sa. Hon pratade på svenska, är född i Treviso och har studerat vid Ca Foscari universitet i Venedig, nu var det första gången hon var i Rom. Anna kom resandes från Stockholm, där hon nu håller på med sitt Masterprogram vid Stockholms Universitet. Som sagt är hon liten och smal och hade med sin svenske boyfriend som var stor och kraftig.

Första gången hon hörde svenska på universitet i Venedig handlade det om

Selma Lagerlöf och Stig Larsson men det var texter av Erik Lindegren som liksom ledde in lektionen mot de svenska författarna.

Först hade hon läst engelska och hon valde svenska som andra språk. Och hon har skrivit och tagit till sig det Erik Lindegren sa nämligen att en översättare måste vara en diktare. Hon sa klart att hon inte känner sig lika duktig som dom man läser med på universitet i Sverige. I Italien är allt mer formellt säger Anna här skall man bara lyssna och ta anteckning medan i Sverige deltar alla även genom att prata.

I 3 år har hon studerat svenska och också varit i Sverige genom Erasmus. Hon trivs

bra i Stockholm där hon kommer att stanna i åtminstone 2 år till för att bli klar med sin Master. Visst saknar hon lite den italienska maten men stora kaviarmackor tycker hon är supergott.

Hon har kontaktat alla möjliga studiecirkel i Stockholm och hoppas få jobb hos någon av dom. För det skulle göra hennes vistelse och kontakter med Sverige ännu vitalare anser hon.

Vi applåderar stolta vår stipendiat och är också glada över att Ca Foscari är ett universitet som stimulerar till fördjupning i vårt språk, vår litteratur och dess personligheter.

Ann-Marie Kjellander

Anna Scaramellini

Elisa fotograferad av mamma Ulrika Brunstedt

ETT BREV FRÅN FALKÖPING

Text: Elisa Cristadoro

Hej jag heter Elisa och är 11 år. För lite mer än ett år sen flyttade jag till Sverige med min familj; mamma Ulrica, pappa Roberto och lillebror Erik. Jag märkte många saker som var annorlunda om man jämför med Italien. Till exempel skolan. Den är riktigt stor. Vi har tre fotbollsplaner en basketplan och två stora lekplatser. Vi har tre byggnader i skolan: byggnad ett och byggnad två där högstadiet är, alltså sexor till nior och byggnad tre där förskoleklass (nollan) till femman är, jag går alltså i femman. I byggnad tre har vi även matsalen och fritids. I matsalen finns det en buffé, ett salladsbord och ett mackabord. Maten tycker jag oftast inte om, men vad ska jag säga jag är ju italiensk. Vi slutar olika tider varenda dag men det är alltid någonstans emellan 14 och 14.50. Vi har matte, svenska, NO, SO, musik, idrott och slöjd. Jag älskar idrott och slöjd. Vi har en gymnasal gymnastikgrejer som ribbstolar, rep, ringar, plintar och sånt och det är så kul. Slöjd är så roligt, speciellt träslöjd. Vi har fått bygga våra egna små lådor och bilar, det är verkligen kul. Vi har nästan inga läxor och det ger oss ganska mycket fritid. I Italien satt man i flera timmar och gjorde läxor och jag har många mer raster. Här tycker de att eleverna också ska ha ledigt på fritiden. De dagar man har läxor kan man stanna kvar en stund och gå på läxhjälpen, så har man klarat av dom. I den svenska skolan jobbar man mer med att alla ska vara lika värda och trivas. Vi jobbar med dator speciellt på svenskan och programmerar och sånt. Jag delar dator med en annan tjej i min klass. Skolan fixar även väldigt roliga saker till

exempel klassbollen eller klasshandbollen. Många gånger efter skolan stannar vi på bibblan och läser och lånar böcker. Jag trivs väldigt bra här men jag saknar mina vänner i Italien ibland. Nu är det snart Lucia-tider och på vår skola är det 5:an som håller i programmet, med andra ord vår klass. Vi har redan börjat träna på sångerna och hela klassen ska sjunga Sankta Lucia på italienska. När förra årets Lucia var då hade dom som är i sexan idag hand om det och dom frågade mig om jag ville sjunga solo på Sankta Lucia på italienska, och det gjorde jag. Kändes nästan som på Svenska Skolan i Rom. På fritiden spelar jag fotboll, tennis och jag går i två olika danser. Fotboll gillar jag mest, jag har längtat till att få spela fotboll ganska länge. Eftersom jag är tjej har jag aldrig haft chansen att få göra det i Italien, inte på detta sättet. Här är det lika vanligt att tjejer spelar fotboll som att killar gör det. Vi brukar ha två träningar i veckan och oftast en match i veckan. Vi gör även roliga saker efter matcher ibland, en gång åkte vi och badade efter en vinst och det var kul. Sen var jag till exempel på läger med hela laget och det var nog en utav det roligaste jag har gjort. Jag brukar till exempel spela fotboll på rasterna. Tennis blev ganska nytt men jag älskar det med. Annars brukar jag också hänga med vänner, jag är lite med alla. Ibland drar vi till donken (McDonalds) och sedan spelar vi fotboll på dom stora 11-manna planerna men ibland så är jag hemma hos någon och då kanske vi hoppar studsmatta. Jag brukar alltid ha nånting att göra.

Jag saknar många saker från Italien och det finns många saker som är bättre. Jag tänker ganska ofta på Italien och om man tar bort familjen och vänner då saknar jag PIIIIIZZAAAAAN och PAAASTAAAN mest! Här i Sverige har dom oregano på pizzan och vanlig ost på, så jag äter sällan pizza här. Jag äter pizza när vi är i Italien. Nu har jag vant mig vid att bo i Sverige. Fast fortfarande finns det saker som jag inte förstår, t ex den svenska ironin. Alla som bor här tycker att allt det tråkiga är roligt och när jag säger världens roligaste skämt, är det ingen som skrattar, jag förstår helt enkelt inte det.

Resten av familjen tycker nästan helt som mig. Mamma är glad att vara tillbaka bland familj och vänner, pappa hade det lite tufft i början att hitta jobb men nu är det löst och han säger att han ser på oss hur vi mår bra och trivs och då är han också glad. Han tycker svenskarnas sätt att jobba är lite konstigt eller olikt Italien, här går det så långsamt, men han anpassar sig. Min lillebror Erik har haft det lite tufft också när vi började skolan, fr a med svenskan. Det har rättat till sig och när jag ser honom på rasterna nu så ler han alltid. Vi bor nu i Falköping och det är alldeles lagom stort, Cykelbanor i hela stan så man tar sig lätt runt överallt. Min mormor och morfar är världens gladaste människor, vi åker och hälsar på dom ofta och det ser man att dom saknade när vi var i Italien. Vi har kvar vårt hus i Italien så några gånger om året åker vi "hem" och det är alltid lika roligt.

BAGNO DELLE DONNE

Bild: Alessandro Panini Finotti

Bagno delle Donne heter en sagolik badplats i Talamone på den toskanska kusten lite söder om Grosseto och med utsikt över ön Giglio och Monte Argentario. Frånsett att det känns kul att skriva om en Bagno delle Donne för en kvinnors tidning som Swea Colosseum så är det en helt unik plats.

Ett namn som Bagno delle Donne hänger med sedan länge. I från fascisttiden fram till slutet på 50-talet var det förbjudet för ogifta personer, såväl män som kvinnor att gå till annat än separata badplatser. Här i Talamone låg karlarnas bad på andra sidan av bukten under den medeltida Rocca Aldobrandesca så det narras att tjejer och killar simmade emot varandra för att träffas i vattnet.

Men även om Bagno delle Donne behåller sitt historiska namn är badplatsen numera öppen för alla. Kirk Douglas och Silvana Mangano spelade in en film här på 50-talet. Sedan 1985 sköts badplatsen av Daniele med sonen Sony och av andra trevliga och duktiga personer.

Badet öppnar vid påsk. Där finns en diskret serie av klassiska hytter med delikat ljusgrönt tak och så har dom 200 solsängar. Fram till oktober kan man förutom härliga bad i ett superrent vackert vatten med massa roliga fiskar även få god mat hos dom. Jag brukar ta en tallrik som heter 'Antipastone di mare' och som ni förstår är det en god blandning av havsgrejer.

Det är helt fantastiskt att ligga där omgiven av rafsiga klippor i diskreta färgtoner, ingen

människohand har någonsin fått hugga, skära eller bryta i dessa klippor. Dom är som naturen gjort dem. Så Daniele kan heller inte lägga ut en bekväm trappa för att ta sig ner i vattnet. Han kan bara erbjuda en hårt och tjockt rep bundet vid inspikade uddar vid klipporna som man stöder sig med medan fötterna försiktigt tar sig ner – eller upp- från en klippudde till en annan. Om man inte är djärv nog att dyka eller hoppa i vilket en del gör. Ja även jag gjorde det tills ögonläkaren förbjöd det för några år sedan. Men jag tar alltid med mej sådan där dykarglasögn som gör att jag kan simma under vattenytan och se på ivriga, snabbsimmande fiskar som roar sig -och mig- i det superklara vattnet, ja vattnet är verkligen sagolikt.

Talamone i sig själv är mycket vackert och fascinerande. I dess historia finns saker från bronsåldern, det var ett bra sätt att försvara sig att nyttja höga klippor bla för att kolla piraternas framfärd. De olika tidsepokerna har man kunnat fastställa främst genom att studera de gravplatser som grävdes fram under 50-talet. Bland piraterna som under 1500-talet drog fram längs kullarna på den maremmanska kusten ända ner till Capri är piraten Barbarossa den mest kände. Han byggde sig ju också en fästning på Capri som ligger på toppen av San Michele's mark.

Men kanske mest känd av alla som Talamone varit en viktig plats för är nog Garibaldi. På vägen mot Sicilen stannade han i Talamone och fick då extra ammunition levererad

med hästtransport från Guzman fabriken i Orbetello. Garibaldi's bostad i Talamone blev för några år sedan ett sagolikt B+B med en mycket speciell inredning både i sov och badrum.

Det är spännande att få bada i sagolikt vattnen, njuta av historiska utsikter och orörda klippor samt äta lite god mat, allt med mycket rimliga mått. Klipporna, havsdoften och utsikten mot Giglio och Argentario den har vi alltid.

Platsen har också blivit den där min man Alessandro och jag fortsätter våra Capri traditioner med vinterbad. Och är det någon annan som badar där off season så är det en napoletanare eller capresare. Inga svenskar vågar prova sånt. Vi tar ofta med oss lite torrt bröd som vi kastar ner till fiskarna och det är urkul att se hur de snabbt kastar sig över brödbitarna.

Däremot undviker jag att åka till Bagno delle Donne i juli och augusti, eftersom parkeringsutrymmena i Talamone i allmänhet är upptagna eller svårhittade.

Trist är det för mej att den dag när jag skriver detta inte har kunnat åka till Talamone för det är en ljuvlig dag idag, vindstilla solvarmt, men jag kan så här års inte åka dit utan min man Alessandro och han åkte till Todi i morse. Man måste ju ha någon som kan kolla att man kommer i och upp när man badar off season.

Ann-Marie Kjellander

Bagno delle Donne, vid horisonten Giglio

Ann Marie Kjellander framför la Rocca Aldobrandesca

NOBELPRISET I LITTERATUR-HEMHÖRIGHET

Text: Ulrika Mören

Motiveringen för årets Nobelpris i litteratur till Kazuo Ishiguro lät: ..." för hans romaner som med en stark känslomässig verkan har blottat avgrunden under vår skenbara hemhörighet i världen". Det där med hemhörighet eller avsaknad av densamma känner vi Sweor till. Vi har rest runt i världen och kanske till slut satt bo i något främmande land.

Redan i slutet på denna sommar började namn på Nobelpriskandidater cirkulera offentligt. Inte så många kvinnor tyvärr. Akademiens ständiga skreterare, Sara Danius, utnämnd i juni 2016 och som bara några månader senare hade utsatts för kritik pga "skandalen" kring Nobelpriset till Bob Dylan, satt lite i kläm (tror jag). Svetlana Aleksievic vitrysk författare hade tilldelats priset 2015. Trots detta ville många feministkulturarbetare att priset skulle gå till en kvinna redan i år. Rent principiellt korrekt i och för sig då endast 14 pct av alla Nobelpristagare utgörs av kvinnor. Vilket dilemma för Sara Danius och hela Akademien som dessutom inte syntes ha så många kandidater att välja på i år. Man talade mest om Margaret Atwood och Amos Oz bland de kända författarna. Margaret Atwood funkade inte: som kanadensiska skulle hon i så fall få Nobelpris bara 4 år efter en annan kanadensiska Alice Munro...

Lika bra att rikta kikaren mot ett annat objektiv och där fanns han, engelsmannen född i Japan Kazuo Ishiguro.

För Ishiguros läsare framgår det tidigt att han fick problem med hemhörighet i ung ålder. Han var knappt 6 år när familjen flyttade från Nagasaki till England. Föräldrarna fortsatte tala japanska med varandra även i England men uteslutande engelska med den lilla sonen. Detta skapade som sagt en slags utanförskap hos Kazuo men lade samtidigt grunden

för hans framtid som språkkonstnär i engelska. "The Remains of the Day" (Återstoden av dagen): Redan titeln är ett stycke poetisk prosa, de mjuka konsonanterna, betoningen på de två diftongerna ain och day. Det rör sig om Kazuo Ishiguros kanske främsta verk, som säkert bidragit till att han vann årets Nobelpris.

I Vilhelm Mobergs "Din stund på jorden" (som vi nyss läste i Svenska Kyrkans bokcirkel) återkommer problemet med hemhörighet om än ur en annan synvinkel. I Kalifornien sitter den åldrande Carlsson på ett hotell och drömmer sig tillbaka till Sverige som han utvandrade ifrån vid 22 års ålder. Hans minnen syns allt smärtsammare, han ser sig själv som liten pojke när den äldre brodern dör. Carlsson erfar i dagdrömmen att han måste hem för att, allt eftersom, inse att han inte hör hemma någonstans. Vilhelm Moberg avlider i Stockholm 1973 vid 74 års ålder. Framstående historiker, för livlig debattör politiskt och kulturellt för att tilldelas Nobelpris (tror jag)-

En av våra absolut största efterkrigsförfattare, Sven Delblanc, upplevde mycket starkt krisen med hemhörighet. Han föddes i Kanada 1931 men flyttade med familjen hem till Sverige redan 1934 pga den långvariga ekonomiska depressionen. Sven får tidigt lida för faderns misslyckanden. Författarskapet blir en räddning och relativt snabbt en framgång. Trots detta, trots att Sven konmmitt "hem" känner han aldrig hemhörighet till fullo med sin miljö, med sig själv. Hans största fråga är universell: Människan klarar inte av att handskas med friheten. Sven Delblanc drabbas av cancer som han skriver om i Livets Ax och Agnar och lämnar detta liv 1992, endast 61 år gammal.

Bodil Malmsten är en älskad författarinna: enkelt, vackert språk med både

djup och humor, vilket även hennes diktning avslöjar. Bodils barndom ter sig ganska harmonisk på den jämtländska landsbygden mest tack vare morföräldrarna som tar hand om henne och systemen efter föräldrarnas skilsmässa då Bodil är knappt 4 år. Ungdomsåren i fosterhem i Vällingby och en kort tid i London. Hela hennes liv kommer att präglas av rastlöshet och ångest. Trots att hon bildar familj och får en dotter 1967, så hjälper det inte. Att författa och dikta blir en tröst, och en inkomstkälla, för Bodil som flyttar till Finistère i Bretagne 2001. Hon blir mycket populär särskilt när hon skriver för TV. I Finistère finner Bodil både skrivro och charmiga grannar. Trädgårdsarbetet ger fysisk och psykisk hälsa. Efter nästan 8 år i Finistère är det dags att flytta hem. Efter en kort tids sjukdom avlider hon 2016 72 år gammal.

Men hur upplever vi "normala" utvandrare, två- eller trespråkiga, det där med hemhörighet? Vi kan inte alla "skriva av oss" hemlängtan och oro som de stora författarna kan göra. Här i Rom finns dock en gemenskap som från Sveriges Ambassad fortsätter sitt nätverk till SWEA, Svenska Kyrkan (Lukasgården, Katarinakapellet) och Svenska Institutet.

Som envis stårsa (flicka) från Jämtland saknar jag ofta hemhörighet här i Rom. Lite som en fjällbjörk som slitits upp ur sin jord, planterats om i Italien, lyckats anpassa sig någorlunda genom åren men med en stark längtan till att bli omplanterad igen i Sverige... Men jag vet mycket väl att det inte funkar, vore oschysst mot min italienska familj.

Källor

Sara Danius : [Google](#)

- Kazuo Ishiguro- Vilhelm Moberg – Bodil Malmsten –Sven Delblanc, [alla fyra i min privata bokhylla](#)

NYA SWEABÖCKER HÖSTEN 2017

Bergman, Ingrid & Burgess, Alan

"Mitt liv", Stockholm, Norstedt, 1980 (nytryck 2015). - 549 s.

Cesarini, Luca "Med Birgitta i det heliga

landet: en pilgrimsresa på 1300-talet", Kungsbacka, Birgittiana, 2014. - 160 s.

Granberg, Gunnar "Franciscus av

Assisi: sökare, poet, revolutionär", Karlstad, Votum, 2016. - 185 s.

Hector, Lars & Persson, Christel

"Den sista divan: boken om Anita Ekberg", Malmö, Kira, 2016. - 390 s.

Kappelin, Kristina "Påven som

kom ner på jorden", Stockholm, Brombergs, 2016. - 256 s.

Karsten, Per & Manhag, Andreas

"Peder Winstrup: historier kring en 1600-talsmumie", Lund, Lunds Universitet, Historiska Museet, 2017. - 153 s.

Lindqvist, Herman "De vilda

Vasarna: en våldsamt historia", Stockholm, Bonnier, 2016. - 431 s.

Loewe, Peter "En natt med Anita Ekberg:

intervju med den legendariska skådespelerskan och ikoniska sexsymbolen", Stockholm, Telegram, 2015. - 39 s.

Loewe, Peter "Piero och moderskapet:

ett reportage om den mytomspunne konstnären Piero della Francesca", Stockholm, Telegram, 2014. - 25 s.

Mårtenson, Jan "Dödssynden: en

Homandeckare", Stockholm, Wahlström & Widstrand, 2008. - 368 s.

Mårtenson, Jan "Medicis ring: en

Homandeckare", Stockholm, Wahlström & Widstrand, 2015. - 331 s.

Mårtenson, Jan "Silverapostlarna:

en Homandeckare", Stockholm, Wahlström & Widstrand, 2016. - 316 s.

Mårtenson, Jan "Elakt spel: en

Homandeckare", Stockholm, Wahlström & Widstrand, 2017. - 331 s.

DVD

Björkman, Stig "Jag är Ingrid",

[DVD], Stockholm, Studio S Entertainment, 2015. - 1 tim, 53 min

Sveriges Television "Åren med

kungafamiljen 1976-2009", [DVD], Stockholm, Nordisk Special Marketing. - 3 DVD, 540 min.

En rik höstskörd som ni ser. De flesta skänkta av vår hedersmedlem och välgörarinna Lise-Lotte Lybeck-Erixon, medan de som presenterats på Lukasgården (Cesarini, Granberg och Kappelin) har jag själv bidragit med.

Alla de fyra berömda Romsvenskorna - heliga Birgitta, drottning Kristina (en av de vilda Vasarna), Ingrid Bergman och Anita Ekberg är representerade.

Peder Winstrup har inget med Rom att göra, däremot med min hemstad Lund. Han tog initiativet till grundandet av universitet då Skåne just blivit svenskt och hade mycket annat för sig, en sann renässansmänniska. Då hans kista i Domkyrkan nyligen skulle flyttas blev hans välbevarade mumie studerad i detalj. I somras var jag där med Lise-Lotte och såg den intressanta utställningen om honom på Historiska Museet, ett museum som blivit riktigt roligt på sistone.

Hälsningar från eran bibliotekarie Ann-Charlotte Welin-Bignami

FANTASTISKA BILFÖRARE

Fokusera framåt, bry dig inte om slalomåkande vespor, knixande Smarts, prejande Fiats, dubbelfilåkande buckliga småbilar, backande ”jag glömde min avfart”, plötsliga svängar ”där var min avfart”, fokusera framåt och behåll ditt lugn!

Det har blivit något slags mantra när jag ger mig ut i Romtrafiken. Andas och kom ihåg att du faktiskt sitter i en svenske-gistrerad bil. Blir du arg och ger dig in i en dispyt, gör du det som representant för den svenska befolkningen. En klase fingrar i mindre trevlig rörelse typ någonstans i haktrakten kan om det vill sig riktigt illa leda till en internationell konflikt. Allvarliga tankar när jag sitter där vid ratten och ser bilarna i de högersvängande filerna höger om mig tränga sig in framför mig och svänga vänster.

Jag tänker regler, jag tänker att fildelare finns till av en orsak, jag tänker att vi faktiskt sitter i kolosser som slukar liv vid en olycka. Jag tänker regelsystem, teoretiska och praktiska körkortsprov hos Transportstyrelsen under allvarliga stunder. Stunder som man stått i kö till i månader och tränat inför med dyra pengar och mycket

tid. Jag tänker att tutan är till för allvarliga situationer, jag tänker att räddningsfordo-nens blåljus är till endast för utryckningar, jag tänker, när jag promenerar, att när grön gubbe blir gul ska jag snabba mig att promenera över till andra sidan för nu slår det snart om till rött.

Vissa dagar går det bra, jättebra. Jag ler, till och med skrattar och har ganska kul där bakom min svenska ratt, ”Tänk så roligt de betar sig”, ”Vad kreativt ändå” och ”Vad snällt av den där bilen att släppa in den där andra som just trängt sig förbi 10 bilar, de är ändå väldigt rara mot varandra”.

Andra dagar. Klasar med fingrar i haktrakten. Kan eventuellt ha ett samband med min menscykel men jag har inte lagt ner någon längre tid på att undersöka saken. Tar det mer för givet att ibland så lyckas jag (behålla lugnet) och ibland inte. Förstår inte hur och varför, det bara är så. Ibland förstår inte ens italienarna vad jag håller på med reaktionsmässigt. Som den gången jag skjutsar sonen till fotbollsmatch och mannen i den lilla bilen bredvid mig bestämt korsar tre filer och påbörjar färden in i min fil, 10 centimeter framför min vänstra kofångare. Jag har en ”annan dag” och får kortslutning. Vi

slåss med våra klasar fingrar i haktrakten bakom våra rattar ett tag. Sidorutor trycks ner och orden haglar. Dessvärre (eller dessbättre) rinner de av mig som vatten på en gås då jag inte kommit så långt med min italienska. Jag känner dock att han håller på att vinna ordfighten då det är tämligen tyst från mitt håll och tänker att jag måste ge svar på tal. Bra svar på tal. Jag tycker att han är dum, jag tänker stupid, jag tänker italiensk färgsättning på ordet och tänker stupido men fastnar en lång millisekund i italienska ordet subito och tänker att jag absolut inte vill säga till honom att han är snabb utan skapar kreativt en annan ändelse på ordet och utbrister högt och tydligt viftandes med klasar av fingrar i haktrakten: ”Stupendo!!!!”

Från passagerarsätet hörs ett; ”Grattis morsan, du sa just till honom att han var typ fantastisk”.

Och fantastiska är vi ju, alla, både svenskar och italienare, som klarar av Romtrafiken. Tuta och kör (försiktigt) allesammans!

Svenskan bakom ratten i Romtrafiken, Malin Agn

DET GÄLLER ATT HÅLLA HJULEN RULLANDE

När jag skriver detta så är det nästan två månader kvar till jul. Redan i några veckor har jag sett julbelysningen igång på Via Salaria. På det stora köpcentret är julsakerna redan framme! Det gäller för marknadskrafterna att hålla hjulen rullande!

Jag brukar säga att jag inte tror det finns några traditioner, som ”bara är traditioner”. Visst kan många traditioner blivit lite urvattnade i sitt innehåll, men att fortsätta att göra något utan en medveten mening, det är ingen tradition längre, det är en tvångstanke! Och jag tror få firar jul som en tvångstanke.

Traditioner, både sekulära och religiösa, har funktionen att återberätta något gång på gång, för att befästa vikten av det i vår kultur eller i vår tro. Ursäkta en dålig ordvits, men jag tror att ett bra julfirande mycket handlar om det – att hålla julen rullande – att påminnas om, om och om igen, den märkliga berättelsen om hur något oändligt stort ryms i något anspråkslöst och enkelt.

I Italien finns en vacker tradition att göra julkrubbor som utgörs av miljöer som man kan känna igen ifrån sin egen stad eller landsbygd. På det stora köpcentret möttes jag redan i oktober av deras stora julkrubbelandskap, så där typiskt italienskt, där man bäddar in grottan, krubban och den heliga familjen i något som kan vara en plats i Italien.

Nu finns en sådan även på Lukasgården. I januari fick Svenska kyrkan i Rom ta emot en fin gåva i form av en kopia av Portico d’Ottavia.

Visst är det väl en fin tanke, att inte bara ännu en gång höra julberättelsen så där

slentrianmässigt, utan också fundera över frågan: Var möter jag det stora i det lilla här, var döljer sig mötet med det heliga, i min egen närhet? Med öppna ögon är jag säker på att vi finner det, ibland på de mest oväntade ställena!

En jul med upptäckarglädje önskar jag er alla!

Per Edler, präst, Svenska kyrkan i Rom

RECEPT

Pavlova en Australiensisk frukttårta

Pavlova en Australiensisk frukttårta inspirerad av den kända ryska ballerinan Anna Pavlova. Hon sägs ha svävat fram över scenen som om hon hade haft vingar. Tårtan uppfanns till hennes ära efter hennes besök i Australien och Nya Zeeland 1926.

Gör så här för att baka en luftig och lätt Pavlova:

Sätt på ugnen på 250°

Till marängen behövs:

6 äggvitor
lite salt
240 gr florsockersocker
15 gr maizena
1 tesked finmald vanilj
1 sked äppelvinäger
2 gr cremor tartaro

Till garneringen behöver du:

30 gr socker
80 gr blåbär
3 passionsfrukter
150 gr jordgubbar
1 Kiwi
80 gr hallon
300 gr grädde

Vispa äggvitor och salt tills det blir lite hårt och alldeles vitt, fortsätt att vispa och häll i cremor tartaro och den finmald vaniljen. I en skål bredvid blanda maizena och sockret. Blanda i denna mjöl-och sockerblandning skedvis i äggsmeten, fortsätt att röra hela tiden tills smeten blir jämn. Häll i äppelvinägern droppvis så att smeten blir krämig och tjock. Lägg ett bakplåtspapper i din runda kakform så att det går upp över

kanten också (annars fastnar smeten i formen) Bred ut smeten på bakplåtspapper i formen. Grädda marängen i mitten av ugnen, OBS sänk temperaturen till 120° när du ställer in den, låt den gräddas i en och en halv timme.

När den är färdig stäng av ugnen, låt ugnsluckan stå lite öppen och låt marängen svalna helt inne i ugnen. Den skall vara gyllengul och knaprig på utsidan.

Skölj och skär kiwin och jordgubbarna i skivor och vispa sedan grädden och sockret. Garnera till sist med den skivade frukten, blåbären och hallonen. Dela passionsfrukterna i två delar och fördela dess fruktkött över frukten och bären med en tesked ungefär som en sås. Smakig måltid!